

РЕШЕНИЕ

№ 7223

гр. София, 01.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 17.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9680** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е на по жалба (уточнена с молба от 30.12.24 г.) от Н. В. В. срещу Решение изх. рег. СОА24-РИ09-432/16.09.2024 година на заместник-кмета на Столичната община, направление „Обществено строителство“, в частта му на непредоставяне на поисканата информация в предпочитаната и заявена форма.

Релевирани са основанията за оспорване по чл.146, т.2-т.5 от АПК, без да са аргументирани с конкретни съображения.

С писмения отговор на жалбата, инкорпориран в съпроводителното писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва допустимостта на жалбата по съображения за липса на правен интерес, а при условията на евентуалност-нейната основателност.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят се явява лично, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, както и за присъждането на

разноски по делото, за което прилага списък по чл.80 от ГПК, вр. чл.144 от АПК. В хода на устните състезания жалбоподателят излага, че три години е работил в Район „К. село“-СО, като-заместник кмет. Изпълнявал и длъжността кмет в продължение на 2 месеца, „заради отстраняването на предишния кмет по време на едни парламентарни избори през 2023 г., когато избраха общински съветник да изпълнява длъжността вместо заместник- кмет, в своето изказване в СОС казах, че този, който иска да проверява, трябва да бъде готов да бъде проверяван.“ След отстраняването му от поста, се позаинтересувал какво точно правят районните кметове там после. Подал много заявления чрез електронната си поща в предишния и настоящия етап, през контактен център на СО и чрез електронна поща до СО и до Район „К. село“. От СО голям процент от неговите заявления получавали позитивни решения. Изключения правело извършването на строително-ремонтни дейности по техническата инфраструктура на улици и тротоари. Имал богат видео и снимков материал по тази дейност, поради което бил убеден, че тя не се извършва добре. Била некачествена и споделил със СО, че това некачествено изпълнение трябва да спре. В противен случай се чувствал задължен да уведоми „едни други институции за да може този процес да бъде спрял“. Това била и причината да поиска копие от документите, за да може да изготви „един състоятелен сигнал до едни други органи, които са компетентни да спрат този процес“. Това било част от правото на достъп до информация, както и от правото на добро административно управление. Когато работил в Район „К. село“, подобни практики не били толерирани. В определения по искане на жалбоподателя 7-дневен срок за депозиране на писмени бележки по делото от упълномощения от него процесуален представител-адвокат К., такива не са постъпили.

Процесуалният представител на ответника- юрк. Ч. оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение. В определения за това от съда срок депозира писмени бележки, в които аргументира неоснователността на жалбата. Поддържа, че в случая целта на ЗДОИ- да се осигури на гражданите възможността да формират собствено мнение за дейността на задължените субекти, е постигната чрез предоставения достъп и възможността за преглед на цялата налична информация. От друга страна, в съдебното заседание жалбоподателят сам посочвал с каква цел изисква конкретната информация в точно

определената от него форма-копия на електронен/материален носител. Той мотивирал значителния брой подадени от него заявления по ЗДОИ с това, че дейността му като заместник-кмет на Район „К. село“ е била обект на проверка. На АССГ е предоставена справка за подадените от г-н В. заявления за достъп до обществена информация както до СО, така и до районната администрация. От тях било видно е, че същият е подал многобройни такива през изминалата година и продължавал да подава нови, като същевременно обжалвал решенията по тях. По този начин се целяло затрудняване на дейността на администрацията, а чрез неправомерната обработка на информацията се създавал риск от формиране на неверни представи в други граждани относно дейността на същата.

Административен съд-София град, след като прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Н. В. е подал от ел. адрес [електронна поща] до кмета Столичната [община] за достъп до обществена информация. Заявлението е регистрирано в деловодната система на Столична община с рег. № СОА24-ЕВ01-543/03.09.2024 г.

Със заявлението е поискано предоставянето по ел. път на посочения от г-н В. ел. адрес на следната информация: „Всички документи, свързани с възлагането, изпълнението и приемането на извършени строително ремонтни дейности по тротоара и пътното платно на [улица],[жк]през 2024 г.“

По заявлението е издадено Решение изх. рег. СОА24-РИ09-432/16.09.2024 година от заместник-кмета на Столичната община, направление „Обществено строителство“, по делегация от кмета СО въз основа на Заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г.

С решението е предоставен достъп до поисканата и съхранявана в Столичната община налична обществена информация. По отношение на посочената от заявителя предпочитана форма-по ел. път на посочения от него ел. адрес, в решението, в оспорената му пред съда част, е посочено, че достъпът се предоставя във формата на преглед на информацията в оригинал/копие, в рамките на 30-дневен срок от датата на получаване на настоящото решение, находяща се в дирекция „Изграждане и ремонт на уличната мрежа“, [улица], ет. 7, в рамките на работното време на администрацията, а именно всеки делничен ден от 9:00 до 17:30 ч., при спазване на условията за конфиденциалност и защита на личните данни, тъй като предоставянето ѝ в

предпочитаната форма ще доведе до възможност за нейната неправомерна обработка или до нарушаване на авторски права на проектантите. Посочено е и приложеното правно основание- чл.27, ал.2 от ЗДОИ.

От изисканите от съда и приети по делото справки, се установява, че само през 2024 година г-н В. е подал по реда на ЗДОИ 136 броя заявления до кмета на Район „К. село“ (регистрирани, както следва: 65 бр. през месец януари, 11 бр. през месец февруари, 23 бр. през месец март, 16 бр. през месец април, 1 бр. през месец май, 5 бр. през месец юни, 2 бр. през месец юли, 1 бр. през месец август, 1 бр. през месец септември, 8 бр. през месец октомври и 3 бр. през месец ноември) и 61 броя до кмета на Столичната община (68 бр. през месец януари, 15 бр. през месец февруари, 8 бр. през месец март, 17 бр. през месец април, 5 бр. през месец май, 1 бр. през месец юли, 4 бр. през месец септември, 1 бр. през месец ноември и 2 бр. през месец декември) или общо 197 броя заявления.

При тези фактически установявания, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с постановеното по делото Определение №32/02.01.25 г. за насрочването му в открито съдебно заседание и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган- при условията на делегация, съгл. приложената в преписката и приета по делото като доказателство Заповед № СОА23-РД09-2498/20.11.2023 г. на кмета на Столичната община, като делегацията по арг. от чл.28, ал.2 ЗДОИ е допустима.

Решението е издадено при липса на допуснати съществени нарушения на установената форма и на административнопроизводствените правила, както и при спазване на приложимите материалноправни норми, по следните съображения:

Решението е в писмена форма и съдържа съществените реквизити по чл.59, ал.2 АПК. Изложени са в необходимата степен фактически и правни съображения за издаването му, които позволяват на жалбоподателя в съдебното производство да разбере основанията на органа за упражненото правомощие да не предостави достъп до поисканата информация в предпочитаната от него форма, а на съда да упражни контрол за законосъобразност.

Критерият за същественост на процесуалните нарушения на административнопроизводствените правила е дали те са могли да повлияят или не на материалната законосъобразност на административния акт. Такива нарушения също не се констатира от съда при осъществения контрол за законосъобразност по чл.146, т.3 от АПК.

Посочената от заявителя форма на предоставяне- изпращане на „всички документи, свързани с възлагането, изпълнението и приемането на извършени строително ремонтни дейности по тротоара и пътното платно на [улица],[жк]през 2024 г.“ на посочен от него имейл адрес- обуславя осъществяването на предпоставките по чл.27, ал.1, т.3 от ЗДОИ, а оттук и материалната законосъобразност на акта.

В посочената разпоредба е предвидено задължение на органа за съобразяване с предпочитаната форма на предоставяне на достъп, освен в случаите, когато това води до възможност за неправомерна обработка на тази информация или до нарушаване на авторски права. В тези хипотези не се изключва достъп до исканата информация, а е предвидено, съгласно приложената от ответника разпоредба-ал. 2 на чл.27 от ЗДОИ, достъпът до информацията да се предостави във форма, която е посочена в оспорената пред съда част от административното решение- на преглед на информацията в оригинал/копие, в рамките на 30-дневен срок от датата на получаване на настоящото решение, находяща се в дирекция „Изграждане и ремонт на уличната мрежа“, [улица], ет. 7, в рамките на работното време на администрацията, а именно всеки делничен ден от 9:00 до 17:30 ч.

В конкретния случай в поисканите документи се включват одобрени строителни книжа, които са обект на закрила, съгласно чл.3, ал.1, т.8 от ЗАПСП. Отделно от това при прехвърлянето на информацията на технически носител и изпращането ѝ по електронен път, съществува възможност за неправомерна обработка на тази информация. (Решение № 1669 от 7.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13896/2016 г., V о.; Решение № 1668 от 7.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13895/2016 г., V о. Решение № 7792 от 27.06.2016 г. на ВАС по адм. д. № 4808/2015 г., V о.) В тази връзка следва изрично да се подчертае, че под неправомерно обработване съдът не възприема възможността за отправяне на сигнали към компетентни разследващи или контролиращи органи. Това право между другото по никакъв начин не е ограничено

от процесното административно решение. Като „възможност за неправомерна обработка“ съдът възприема обективно съществуващата техническата възможност за манипулиране на изпратени по електронен път документи и/или възможността за превратното им представяне пред обществото в социалните медии например. Съдът акцентира, че защитената от ЗДОИ цел е да се получи всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. ЗДОИ не възлага на гражданите извършването на разследващи функции нито регламентира субективно частно право за създаване на личен архив от документи, паралелен с този на общинската администрация, в това число и в електронен вид. Задоволяването на амбиция за участие в местната изпълнителна власт следва да се осъществи по друг ред. Предвид изнесените от самия жалбоподател факти, посочени в уводната част от решението, и общият брой на подадени от него само през 2024 година заявления-194 до СО и Район „К. село“-СО, за съда изглежда като жалбоподателят да е превърнал подаването на заявления по ЗДОИ в свое основно занимание, своего рода професионална дейност, която не е насочена към задоволяване на защитената от ЗДОИ цел, а всъщност и компрометира тази легитимна за всяко гражданско общество цел. Злоупотребата с процесуални права по ЗДОИ, ако стане достатъчно масова, може да доведе до ограничаване приложението на ЗДОИ чрез законодателни изменения (каквито опити са известни), а това едва ли е в интерес за една демократична и правова държава, за каквото е провъзгласена Република България в Преамбюла от нейната Конституция. Подаването на 197 заявления през календарната 2024 година, която се състои от 251 работни дни предпоставя ангажирането на отделна администрация, която да работи само по подадените от господин В. заявления за удовлетворяването на лични амбиции, произтичащи от заеманата от него в миналото длъжност. Касае се за поведение, вкл. и по отношение на предмета на настоящото дело, което не е в защита на обществения интерес на СО или на легитимната цел по ЗДОИ. Ако беше обратното, жалбоподателят би се възползвал от предоставената му още на 16.09.24 г. възможност да се запознае чрез преглед на място на поисканите от него документи, независимо от подадената до съда жалба. Данни за това по делото обаче няма.

По изложените съображения, неоснователната жалба се отхвърля.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им. За защитата му осъществена от юрисконсулт, при съобразяване с обема на предложената защита, изразяваща се в изготвянето на писмен отговор, явяване на процесуалния представител в две с.з. и депозирането на писмена защита, предмета на делото, и на основание чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение в средния установен размер- 170 лева, който преценява за обоснован и справедлив.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата (уточнена с молба от 30.12.24 г.) от Н. В. В. срещу Решение изх. рег. СОА24-РИ09-432/16.09.2024 година на заместник-кмета на Столичната община, направление „Обществено строителство“, в частта му на непредоставяне на поисканата информация в предпочитаната и заявена форма.

ОСЪЖДА Н. В. В. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната община сумата от 170 (сто и седемдесет) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване (чл.40, ал.3 от ЗДОИ).

Решението да се съобщи за сведение на страните.

СЪДИЯ: